

zwijgen tegenover Justitie en het scheidsgericht juist tegenover een historicus te doorbreken verdacht.¹⁷

Op verzoek van de auteur bestudeerde Van Vredenburg de dagboeken van zijn vader, maar daarin vond hij geen aanwijzingen die voor De Jong van belang konden zijn.¹⁸ Van Vredenburg vroeg De Jong evenals andere meelezers welk historisch belang er gediend was met onthullingen die bijzonder pijnlijk voor het Koninklijk Huis zouden zijn. Hij stelde De Jong voor om in zijn tekst de moeilijkheden rond Van 't Sant slechts summier aan te duiden, ook al omdat

- ‘in de gehele geschiedenis [...] veel [zit] dat ongerijmd en tegenstrijdig, duister en derhalve onopgehelderd is. Ook daarom lijkt het mij verstandig er niet teveel aandacht aan te besteden.’ (mii)

De Jong antwoordde Van Vredenburg in een brief van 6 oktober 1978 dat hij diens betoog niet kon aanvaarden. De auteur zette uiteen waarom hij de zaak-Van 't Sant tot in de hem bekende details wilde behandelen:

- ‘Laat ik het bij algemeenheden, dan zal men dat interpreteren als een streven om bepaalde personen te beschermen. Ik zou hiermee aan wat mijn werk, naar ik hoop, als reputatie opgebouwd heeft, onherstelbare schade toebrengen.’¹⁹

In dezelfde brief zette hij uiteen waarom Van 't Sant voor zijn geschiedwerk als een betrouwbare getuige mocht worden aangemerkt:

- ‘De man heeft in de onderhavige kwestie een scheve schaats gereden, en is daardoor in akelige moeilijkheden terecht gekomen, maar ik beschouw hem als volstrekt betrouwbaar. Dat hij tweemaal meeneed gepleegd heeft doet daar niets aan af. Ik wijs je er trouwens op dat koningin Wilhelmina, Beelaerts en Van Tets precies zo over hem gedacht hebben. Natuurlijk is hem het feit blijven kwellen dat hij als een oplichter de geschiedenis in kon gaan; alleen daaruit valt mijns inziens te verklaren dat hij mij opening van zaken gegeven heeft, het daarbij overigens aan mij overlatend wat ik met zijn mededelingen zou doen.’

In een reactie hield Van Vredenburg vast aan zijn bezwaren; hij merkte onder andere op dat een aantal andere vooraanstaande Nederlanders eveneens grote bezwaren tegen Van 't Sant had gekoesterd.²⁰

Naar aanleiding van deze en volgende brieven bracht De Jong een

¹⁷ Brief Van Vredenburg aan De Jong, 2 okt. 1978.

¹⁸ Brief Van Vredenburg aan De Jong, 1 oktober 1978.

¹⁹ Brief De Jong aan Van Vredenburg, 6 okt. 1978.

²⁰ Brief Van Vredenburg aan De Jong, 15 oktober 1978.